

Deel af disse Embeder, ikke svarer til de virkelige Indtægter; man har imidlertid ikke villet gaae ind paa de indtatte Duffer om en Forandring heri, idet man har meent, at Lærerne fortjente en saadan Straf, fordi de ved een Leilighed havde angivet deres Indtægter for lavt og ved en anden Leilighed for høit; jeg skulde ikke have Noget at indvende herimod, dersom Straffen blot ramte de Skyldige, men den rammer ogsaa de Uskyldige, som ikke have gjort en saadan Angivelse; ogsaa Skolelærere enker maae betragtes som aldeles uskyldige, og navnlig en heel Klasse af Lærerstand, nemlig Njbstadlærerne, hvis Indtægter ere blevne betydelig forbedrede ved Loven af 1856, og hvis Opgivelse er steet gjennem vedkommende Myndigheder og ikke gjennem Lærerne selv. Jeg erkjender imidlertid, at disse Forholdsregler ikke ere paatrængende nødvendige, og ialtfald ikke i Diebliffet kunne lade sig gennemføre, og da jeg, som allerede omtalt, anseer Onket for forbigaaende, kan jeg hverken tilraade den Lov, som er foreslaaet, eller en lignende Lov; jeg troer, at den vilde være uretfærdig mod Lærerne, i hvis personlige Frihed den vilde gjøre et Indgreb; den vilde være uretfærdig mod Communerne, hvis Indstillingsret der ved vilde blive beskaaren, og den vilde endelig være aldeles uhenstigt svarende, fordi man netop derved vilde bidrage til, at i Regelen slet ingen Ansøgere vilde melde sig til de Embeder, som ere meget daarlig aflagte. Jeg skal altsaa ogsaa opfordre det ærede Thing til ikke videre at fremme denne Lov, men derimod slutte sig til den Dagsorden, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae. — Jeg er overbeviist om, at alle Vedkommende ved en saadan Udtalelse af Folkethinget ville føle sig opfordrede til ved deres Indstilling og deres Bestikkelse at tage Hensyn til, at man ikke begunstiger saadanne Lærere, som maatte lide af altfor stor Flyttesyge.

Safs: Det kunde maaskee synes underligt, at jeg som Forslagsstiller er bleven enig med de øvrige Medlemmer af Udvalget om at indstille til Thinget, at dette Lovforslag for Diebliffet stilles i Bero, og at man gaaer over til den næste Sag paa Dagsordenen; men for

at forklare dette, skal jeg blot bemærke, hvad der iøvrigt fremgik af mine Ytringer, da jeg forelagde Lovforslaget, at jeg ingenlunde har været begejstret derfor, men antog dog, at det indeholdt saadanne Bestemmelser med Hensyn til Affkaffelsen af tilstedeværende Ulemper, der vare at foretrække for administrative Forholdsregler. Som det vil sees af Betænkningen, har Udvalget været enig om, at et saadant Lovforslag maaskee med Tiden kunde blive nødvendigt, og indstiller at gaae over til Dagsordenen under Forudsætning af, at Ministeriet vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og, forsaavidt disse Ulemper skulde vedblive i Fremtiden, komme med en passende Lovbestemmelse. I Udvalget var Stemningen saaledes, at Fleertallet var enig om, at forsaavidt en saadan Lov som denne for Diebliffet skulde være nødvendig, vilde det Retteste være at indskrænke de i Loven omtalte treende Aar til 1 à 2 Aar, men da den bestaaende Tilstand kun havde været i saa Aar, ansaae man det for Diebliffet ikke nødvendigt at vedtage en Lovbestemmelse i den Retning, hvorimod man mente, at forsaavidt denne Tilstand skulde vedblive i de kommende Aar, og Antallet af de Mænd, der uddannes til Skolelærere, deels paa Seminarierne og deels ved Skolelærereexamen, ikke viste sig tilstrækkelig; vilde det vistnok blive nødvendigt for Fremtiden at give en passende Lovbestemmelse. Hvad angaaer den Indskrænkning, som kan følge af den Bestemmelse, at en Lærer maa være 1 à 2 Aar i Embedet, for at kunne beforders, da kan jeg ikke være af den Formening, som deels af flere, at en saadan Bestemmelse skulde lægge Vaand paa Lærernes Frihed; thi man synes dog virkelig med Villighed at kunne forlange, at naar en Lærer har opnået et Embede, maa han idetmindste i 1 Aar forblive i det. Særligt er Udvalget, som sagt, enig i, at det Rigtigste er at see Forholdet an endnu i nogle Aar, og indstiller derfor til Thinget at vedtage den fremsatte Dagsorden.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet: Det kan ikke andet end glæde mig, at den ærede Forslagsstiller er saafattet med Hensyn til den Beslutning, som Ud-